

کاتیک پریم ده کرد، له ناکاو دهنگیکم له ئاسمانه وه بیست، سهرم بهرزکرده وه و هه مان ئه و فریشته یه م بینى که له ئه شکه وتى حیرا سهردانى کردم

له ئه بى سه له مه کورى عبد الرحمانه وه ده لیت: جابری کورى عبد الله ی ئه نساری - په زای خویان لیبت -
 ده باره ی ماوه ی دایرانی وه حی؛ له پیغه مبه ره وه ده یگیرتته وه - صلى الله علیه وسلم - که فه رموویه تی: «کاتیک
 پریم ده کرد، له ناکاو دهنگیکم له ئاسمانه وه بیست، سهرم بهرزکرده وه و هه مان ئه و فریشته یه م بینى که له
 ئه شکه وتى حیرا سهردانى کردم، له سه ر کورسیه ک له نیوان ئاسمان و زه ویدا دانیشتوو، لی ترسام، و
 گه رامه وه ماله وه، و وتم: دایمیوشن (به پوشاک)، پاشان خوی گه وره ئه م ئایه ته پیرۆزانه ی (قورئانی) دابه زاند:
 {يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ (1) قُمْ فَأَنْذِرْ (2)} [المدرثر: 1-2] واته: {ئهى ئه وه ی که خۆت پچاوه ته وه به پوشاک (1) ههسته
 و خه لکی ئاگادار بکه ره وه (له سزای خودا) (2)}، هه تاوه کو ده فه رمویت: {وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ} [المدرثر: 5] واته:
 {و واز له تاوانه کان و ته کان بهینه ولپیان دوور بکه وه ره وه}، له دواى ئه مه؛ وه حی به به هیزی و به رده وامی و
 به دواى یه کدا ده ستی پیکرده وه.

[سه حیج - راست] [(البخاري ومسلم) هاوران له سه ری]

پیغه مبه ر - صلى الله علیه وسلم - له کاتیکدا باسی له وه حی ده کرد له پروانگه ی وه ستانی و نه هاتنه خواره وه ی له
 سه ره تاي پیغه مبه ر یه تیدا؛ فه رمووی: کاتیک له نیو کولانه کانی مه ککه دا ده رۆیشتم، له ناکاو دهنگیکم بیست له
 ئاسمانه وه، سهرم بهرز کرده وه، بینیم فریشته جبريله؛ که له ئه شکه وتى حیرا هات پۆ لام، له سه ر کورسیه ک
 دانیشتوو له نیوان ئاسمان و زه ویدا، منیش ترسام و لی تۆقیم، و گه رامه وه پۆ ماله وه، و وتم: دامپیوشن به
 پوشاکیک. بۆیه خوی گه وره ئه م ئایه تانه ی دابه زاند: {يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ} واته: {ئهى ئه وه که سه ی خۆت به جلو به رگ
 داپوشیوو}؛ و پچت داوه به خۆتدا، {قُمْ} واته: {ههسته}؛ به بانگه وازی کردن، {فَأَنْذِرْ} واته: {-خه لکی-ئاگاداری
 بکه ره وه}؛ و بیانترسینه ئه وانیه ی باوه ر به په یامه که ت نه یین. {وَرَبِّكَ} واته: {و په روه ردگارت} و خودای په رستراو،
 {فَكَبِّرْ} واته: {به گه وره ی دابن}؛ و سوپاسی بکه و به مه زنی دابن. {وَتِيَابِكَ} واته: {و جلو به رگه کانت}؛ و
 پوشاکه کانت، {فَطَهَّرْ} واته: {پاکى بکه ره وه} و خاوپن رایبگره له پیسیه کان، {وَالرُّجْزَ} واته: {په رستنی بت و
 په یکه ره کان}، {فَاهْجُرْ} واته: {وازی لی بهینه}؛ و حی به هیله، له دواى ئه مه؛ وه حی به به هیزی و به زوری داده به زی

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/66304>